

**MGA SUSING PANGUNGUSAP PARA SA 2025 THANKSGIVING BLENDING CONFERENCE**

**Ang kailangan natin ngayon ay ang napapanahon, kagyat, at buháy na pangitain  
hinggil sa makalangit na Kristo bilang buháy na bituin.**

**Ang praktikal na Emmanuel ay ang Espiritu ng realidad  
bilang presensiya ng napasukdol na Tres-unong Diyos sa ating espiritu;  
ang Kanyang presensiya ay palagi nating kasama sa ating espiritu,  
hindi lamang araw kada araw bagkus sandali kada sandali rin.**

**Ang pinakamalinaw na pahayag hinggil sa Dibinong Trinidad ay nasa Mateo 28:19:  
“Kaya’t humayo kayo at gawing mga disipulo ang lahat ng bansa,  
binabautismuhan sila tungo sa pangalan  
ng Ama at ng Anak at ng Espiritu Santo.”**

**May dalawang dakilang prinsipyo sa sansinukob—  
ang awtoridad ng Diyos at ang pagrerebelde ni Satanas;  
ang namumukod-tanging kontrobersiya sa pagitan ng Diyos at ni Satanas  
ay may kinalaman sa awtoridad.**

**Balangkas ng mga Mensahe  
para sa Thanksgiving Blending Conference  
Nobyembre 27-30, 2025**

**PANGKALAHATANG PAKSA:  
ANG NAGPAPALOOB NG LAHAT NA KRISTO  
NA INIHAYAG SA MATEO**

Mensahe Isa

**Ang Napapanahon, Kagyat, at Buháy na Pangitain  
hinggil sa Makalangit na Kristo bilang Buháy na Bituin**

Babasahin sa Kasulatan: Mat. 2:1-12; Bil. 24:17; Gen. 1:14-19; Dan. 12:3;  
Apoc. 1:16, 20; 2:1, 28; 3:1; 22:16; 2 Ped. 1:19; Gen. 22:17; Jud. 12-13

- I. Pagkatapos maipanganak ni Hesus sa Bethlehem, may mga mago mula sa silangan na dumating sa Herusalem, na nagsasabi, “Nasaan Siya na isinilang na Hari ng mga Hudyo? Sapagkat nakita namin ang Kanyang bituin sa pagsikat nito at naparito kami upang sambahin Siya” (Mat. 2:2); ito ang katuparan ng Mga Bilang 24:17, na nagsasabi, “Lalabas ang isang bituin [mula kay] Jacob”; ang Bituing ito ay tumutukoy kay Kristo:**
- A. Hindi sinabi ng mga mago, “Nakita namin ang *isang* bituin,” o “Nakita namin *ang* bituin,” kundi “Nakita namin ang *Kanyang* bituin”; ang Bituin ay ang makalangit na Kristo.
  - B. Ang bituin na binanggit sa Mateo 2:2 ay ipinakita sa matatalinong tao na ito; hindi ito nagpakita sa sinuman sa bayan ng Israel; samantalang ang mga Hudyo ay may mga Kasulatan hinggil kay Kristo at alam kung saan Siya isisilang (bb. 4-6), nakita naman ng mga mago ang bituin ni Kristo.
  - C. May kaalaman ang mga Hudyo sa mga titik hinggil sa kung saan ipanganganak si Kristo (Mikas 5:2), subalit ang matatalinong taong ito mula sa silangan ay nakatanggap ng isang buháy na pangitain hinggil sa Kanya; kalaunan, pinangunahan sila ng bituin sa lugar na kinaroroonan ni Kristo (Mat. 2:1-12).
  - D. Si Kristo ang totoong Araw (Mal. 4:2), subalit sa katunayan, hindi Siya nagpapakita bilang araw sa kapanahunan ng gabi; sa halip, nagliliwanag Siya gaya ng isang tala (Apoc. 2:28); ang isang bituin ay nagliliwanag sa gabi, subalit nagpapahiwatig ito na darating ang araw (Roma 13:11-14).
  - E. Nang dumating si Kristo sa unang pagkakataon, nagpakita Siya nang hayagan bilang isang bituin, subalit kapag dumating Siya sa ikalawang pagkakataon, Siya ay magiging tala sa umaga (Apoc. 2:28; 22:16) sa Kanyang mga mandaraig, na nagbabantay sa Kanyang pagdating; sa lahat ng iba pa, si Kristo kalaunan ay magpapakita bilang araw (Mal. 4:2; cf. Mat. 13:43).
- II. Inihahayag sa Mateo 2:1-12 na ang hanapin si Kristo ay isang buháy na bagay; hindi ito isang bagay ng pandoktrinang kaalaman lamang sa Biblia:**
- A. Nagpakita ang bituin malayo sa templo sa Banal na Lupain, malayo sa sentrong panrelihiyon ng mga Hudyo, malayo sa mga saserdote, sa mga eskriba, sa mga Fariseo, at sa lahat ng relihiyoso; sa halip, may isang bituin na nagpakita ng isang bagay ni Kristo sa isang paganong lupain.
  - B. Ang hawakan lamang ang Biblia sa ating kamay at basahin ang Mikas 5:2, na nagsasabing si Kristo ay ipanganganak sa Bethlehem, ay hindi uubra; maaaring mayroon tayong Biblia, ngunit maaaring makaligtaan natin ang makalangit na bituin.
  - C. Ang bituin ay ang buháy na pahayag, ang buháy na pangitain, hindi ang luma at patay na pandoktrinang kaalaman sa mga Kasulatan, hindi ang patay na kaalaman sa Mikas 5:2; ang kailangan natin ngayon ay hindi lamang kaalaman sa Biblia bagkus ang makalangit na pangitain,

ang napapanahon, kagyat na pangitain, ang buháy na pangitain, ang pangitain na hindi kailanman maituturo ng pantaong konsepto.

- D. Kahit pa mayroon tayong kaalaman sa mga Kasulatan, kailangan pa rin natin ang kagyat, napapanahon, buháy na bituin upang pangunahan tayo sa mismong lansangan at sa mismong bahay na kinaroroonan ni Hesus.
- E. Pagkatapos matanggap ang buháy na pangitain, naligaw ang mga mago dahil sa kanilang pantaong konsepto at nagtungo sa Herusalem, ang kapitolyo ng bansang Hudyo, na inaakalang kinaroroonan ng hari nito; ang kanilang pagkaligaw ay nagsanhi sa maraming batang lalaki na mapatay—Mat. 2:16.
- F. Nang makarating sila sa Herusalem at nagtanong hinggil sa kung saan ipanganganak ang Hari ng mga Hudyo, sinasabi ng mga Kasulatan na “nang marinig ito ng haring si Herodes, nabahala siya at ang buong Herusalem kasama niya”—b. 3:
  - 1. Nang marinig nila ang balitang ito, dapat sana ay nagalak sila; sa halip, sila ay nabahala; walang ibang dahilan para dito kundi yaong hindi nila tunay na hinahanap ang Tagapagligtas—cf. Kaw. 4:23.
  - 2. Kung ang isang nananampalataya sa Panginoon ay hindi naaapektuhan ng Panginoon bilang pag-ibig sa kanyang mga panloob na damdamin, hindi siya karapat-dapat na tawaging isang Kristiyano—2 Tim. 4:8; Marc. 12:30; 1 Cor. 2:9.
  - 3. Ang isang Kristiyano na umaasang darating ang Panginoon o umaasang maraptyur ay dapat itong kunin bilang isang babala—2 Tim. 4:8; Tito 2:13; Apoc. 2:28; 22:20; Mat. 24:40-44; 25:8-13.
- G. Pagkatapos maiwasto ang mga mago sa pamamagitan ng mga Kasulatan (2:4-6), nagtungo sila sa Bethlehem (bb. 8-9), at ang bituin ay nagpakitang muli sa kanila at pinangunahan sila sa lugar na kinaroroonan ni Kristo, “at nang makita nila ang bituin, sila ay lubhang nagalak na may malaking kagalakan” (b. 10):
  - 1. Nang maiwasto ang mga mago sa pamamagitan ng mga Kasulatan at napanumbalik sa tamang landas, nagpakitang muli sa kanila ang bituin; ang buháy na pangitain ay palaging kasama ng mga Kasulatan.
  - 2. Ang mga saserdote ay ang mga nagtuturo sa mga tao ng kautusan (Mal. 2:7), at ang mga eskriba ay ang mga nakaaalam ng mga Kasulatan (Ezra 7:6); kapwa may kaalaman ang mga saserdote at mga eskriba hinggil sa kapanganakan ni Kristo (Mat. 2:5-6), ngunit hindi katulad ng mga mago mula sa silangan, hindi nila nakita ang pangitain, ni nagkaroon ng pusong hanapin si Kristo.
  - 3. Gaano man tayo “naaayon sa mga kasulatan,” kung maiwawala natin ang presensiya ng Panginoon, tayo ay maling-mali; ang Bagong Tipang paraan upang hanapin at sundan ang Panginoon ay ang patuloy na manatili sa Kanyang nakatagong presensiya—Juan 5:39-40; Isa. 45:15; Exo. 33:11, 14; cf. 2 Cor. 5:16.
  - 4. Madaling mag-ipon ng mga kaalaman sa kasulatan, subalit kung magkakaroon tayo ng buháy na paggabay, kailangan nating mamuhay sa isang matalik na pakikipag-ugnayan sa Panginoon; dapat tayong maging kaisa Niya—Mat. 2:10-14.
  - 5. Nakita ng mga mago si Kristo, at sinamba nila Siya; pagkatapos ay binalaan sila ng Diyos sa isang panaginip na hindi sila dapat bumalik kay Herodes, kaya umalis sila patungo sa kanilang sariling lupain “sa pamamagitan ng ibang daan” (b. 12); sa sandaling makita natin si Kristo, hinding-hindi na natin tatahakin ang parehong daan, ang daan ng relihiyon na hiwalay kay Kristo, kundi palagi tayong tatahak ng ibang daan.

**III. Ang mga tapat na tagasunod ni Kristo ay mga nagliliwanag at buháy na bituin, ang mga sumusunod kay Kristo bilang nagliliwanag at buháy na bituin upang maging Kanyang duplikasyon—Dan. 12:3; cf. Gen. 22:17:**

- A. Sinusundan ng mga buháy na bituin ang makalangit, buháy, napapanahon, at kagyat na pangitain hinggil kay Kristo bilang sentralidad at unibersalidad ng ekonomiya ng Diyos—Gawa 26:16-18; Col. 1:17b, 18b.
- B. Ang mga buháy na bituin ay ang mga nagpapala sa bayan ng Diyos; lalo nating pinupuri ang Panginoon para sa bayan ng Diyos at nagsasalita nang mabuti tungkol sa kanila sa loob ng pananampalataya, lalo nating inilalagay ang ating sarili sa ilalim ng biyaya ng Diyos—Bil. 24:9; Gen. 12:2-3; 22:17.
- C. Ang mga buháy na bituin ay nagbibigay-pansin sa salita ng mga Kasulatan ng mga propeta “gaya ng isang ilawang nagliliwanag sa isang madilim na lugar” nang sa gayon si Kristo bilang tala sa umaga ay sumikat sa kanilang mga puso araw kada araw; kung magbibigay tayo ng pansin sa salita sa Biblia, magkakaroon tayo ng Kanyang pagsikat sa ating mga puso upang magliwanag sa kadiliman ng apostasiya kung nasaan tayo ngayon, bago ang Kanyang aktuwal na pagpapakita bilang tala sa umaga—2 Ped. 1:19; Juan 6:63; Apoc. 2:28; 22:16; 2 Tim. 4:8:
  - 1. Sa prinsipyo ng tala sa umaga, ang isang Kristiyano ay dapat bumangon nang maaga dahil ang madaling-araw ang pinakamainam na panahon upang katagpuin ang Panginoon (upang makipagsalamuha sa Diyos, magpuri at umawit, magbasa-dalangin ng Biblia kasama ang ministryo, at upang manalangin sa Panginoon)—A. A. 7:12; Awit 5:1-3; 57:8-9; 59:16-17; 63:1-8; 90:14; 92:1-2; 108:2-3; 143:8; Exo. 16:21.
  - 2. Lihim na ibibigay ng Panginoon ang Kanyang sarili bilang tala sa umaga sa mga umiibig sa Kanya at nagbabantay at naghihintay para sa Kanya nang sa gayon ay matikman nila ang kasariwaan ng Kanyang presensiya sa Kanyang pagbabalik pagkatapos ng matagal na pagkawala—1 Tes. 5:6; Apoc. 2:28; 3:2-3; 16:15.
- D. Nagtatamasa at puspos ng pitong ulit na pinatinding Espiritu ang mga buháy na bituin upang gawin silang buháy na buháy at lubhang nagliliwanag para sa pagtatayo ng Diyos—3:1; 4:5; 5:6.
- E. Ang mga buháy na bituin ay ang mga sugo ng mga ekklesia, ang mga nagtatamasa at nakararanas sa malahanging Kristo bilang Sugo ng Diyos at bilang sariwang mensahe mula sa Diyos nang sa gayon ay maipamahagi nila ang sariwa at kasalukuyang Kristo tungo sa bayan ng Diyos para sa patotoo ni Hesus—1:16, 20; 2:1; Mal. 3:1-3.
- F. Ang mga buháy na bituin ay may “mga dakilang pasya sa puso” at “lubusang pagsasaliksik ng puso”; sila ay mga mangingibig ng Diyos na katulad ng “mga bituin...mula sa kanilang paglakad” upang makipaglaban kasama ng Diyos laban sa Kanyang kaaway nang sa gayon sila ay maging “tulad ng araw sa pagsikat niya sa kanyang kalakasan” at maging yaong mga “magliliwanag katulad ng araw sa kaharian ng kanilang Ama”—Huk. 5:15-16, 20, 31; Dan. 11:32; Mat. 13:43.
- G. Ang mga buháy na bituin ay ang mga natatakot kay Jehovah at sumusunod sa tinig ng Kanyang lingkod, nagtitiwala kay Jehovah upang magkaroon sila ng liwanag habang lumalakad sa kadiliman—Isa. 50:10-11; Awit 139:7-12, 23-24:
  - 1. Ang mga gumagawa ng liwanag para sa kanilang sarili at lumalakad sa kanilang sariling gawang liwanag sa halip na sa liwanag ng Diyos ay magdurusa ng pagpapahirap—Isa. 50:11.
  - 2. Dapat maging babala ito sa atin nang sa gayon ay lumakad tayo sa liwanag na ibinigay ng Diyos, hindi sa liwanag na ginawa natin para sa ating sarili; “Halikayo at tayo’y lumakad sa liwanag [ni Jehovah]”—2:5.
- H. Ang mga buháy na bituin ay sumasagisag sa mga bituin na itinatag noong ikaapat na araw ng pagpapanumbalik ng Diyos kasama ng Kanyang karagdagang paglikha, kung saan namumuno ang

mga ito sa pamamagitan ng kanilang pagliliwanag; kung saan may pagliliwanag, naroroon ang pamumuno para sa paglago ng buhay—Gen. 1:14-19:

1. Ang pagsinag ng Panginoong Hesus sa Bundok ng Pagbabagong-anyo ay ang pagdating ng kaharian sa kapangyarihan; ang pagsinag na ito sa katunayan ay ang namumunong presensiya ng Tres-unong Diyos—Mat. 17:1-8; Marc. 9:1-8.
  2. Ang kaharian ng Diyos bilang pamumuno ng Diyos, paghahari ng Diyos, kasama ang lahat ng pagpapala at katamasahan nito ay ang pagliliwanag ng Panginoong Hesus at ang pagpapalaganap ng Panginoong Hesus sa pamamagitan ng pagliliwanag sa atin.
  3. Ang kaharian ay ang pagliliwanag ng realidad ng Panginoong Hesus; sa tuwing Siya ay nagliliwanag sa atin at tayo ay nasa ilalim ng pagliliwanag na iyon, tayo ay nasa kaharian sa ilalim ng pamumuno at paghahari ng Diyos sa loob natin para sa ating paglago ng buhay.
- I. Sa negatibong panig, may ilan na “mga bituing gala”—Jud. 12-13:
1. Ang metapora hinggil sa mga bituing gala ay nagpapakita na ang mga tagapagtuturo may pabago-bagong pagtuturo, ang mga apostata, ay hindi matibay na nakatatag sa mga dinagbabagong katotohanan ng makalangit na pahayag kundi pagala-gala sa gitna ng parang bituin na bayan ng Diyos.
  2. Ang mga may pabago-bagong pagtuturo na apostata ay mga bituing gala ngayon, ngunit kalaunan sila ay ikukulong sa karimlan ng kadiliman, na itinaan para sa kanila magpasawalanghangan.
  3. Sinumang hindi nagtuturo na ang mga ekklesia-lokal ay hindi ang gol ng ekonomiya ng Diyos kundi ang pamamaraan upang maabot ang gol ng realidad ng Katawan ni Kristo ay hindi tumutugma sa pangangailangan ng ministryo ng Diyos sa kasalukuyang kapanahunan; sinumang naglalayo sa atin sa paghahalo ng mga ekklesia para sa realidad ng Katawan ni Kristo ay isang bituing gala; ang mga totoong bituin ay ang mga nagbabaling sa marami tungo sa katuwiran, ang mga hindi nagliligaw ng mga tao kundi nagbabaling sa kanila sa tamang daan.
  4. Ngayon, ang buháy na Bituin at ang mga buháy na bituin ay hindi malayo sa atin—sila ay nasa loob at kasama ng mga ekklesia-lokal bilang mga praktikal na kahayagan ng Katawan ni Kristo (Apoc. 1:11, 20); sa gitna ng lahat ng ekklesia-lokal, may ilang buháy na bituin; kailangan lamang natin silang kaugnayin at manatiling kasama nila; pangungunahan nila tayo patungo sa lugar kung nasaan si Hesus.
- J. Maging maawain nawa sa atin ang Panginoon upang palagi tayong mapanatili sa tamang daan upang makatagpo ang Panginoon, upang sambahin Siya, at upang ihandog ang ating pag-ibig sa Kanya; gawin nawa tayong lahat ng Panginoon na tulad ng mga mago, na sumusunod sa buháy na bituin upang makasumpong at makagawa ng mga bagong pagtuklas kay Kristo upang maging Kanyang duplikasyon bilang mga buháy na bituin—cf. Efe. 5:8-9; Jer. 15:16a.

## PAGPAPALA SA BAYAN NG DIYOS UPANG MATANGGAP ANG PAGPAPALA NG DIYOS

“Pagpapalain Ko ang magbibigay ng pagpapala sa iyo, / At susumpain Ko ang mga susumpa sa iyo.”—  
Gen. 12:3a

“Pagpalain nawa ang lahat na nagpapala sa iyo, / At sumpain ang lahat na sumusumpa sa iyo.”—Bil.  
24:9b

*CWWL*, 1978, vol. 1, “Fellowship with the Serving Ones, Volume One,” p. 203:

Sa mga mata ng Panginoon, masama, marumi, ang punahin ang mga pagpupulong. Sasabihin ng Panginoon sa iyo, “Ito ang Aking Katawan. Sino ka? Sino ang nagbigay sa iyo ng karapatan na gumawa ng pamantayan para sa isang pagpupulong ng Aking ekklesia?” Sa sandaling magsabi ka ng isang bagay na pumupuna sa pagpupulong, sinisira mo ang kaisahan. Ipagpalagay na hindi gusto ng iba ang iyong ideya ng isang mainam na pagpupulong. Ano ang sasabihin mo? Maaaring hindi ko gusto ang pagpupulong, ngunit hindi ako nangangahas na magsalita dahil alam kong magsasanhi ito ng pagkakabaha-bahagi...Sino ako upang magsabi na hindi ko gusto ang pagpupulong? Nawa’y dumating ang maawaing pagsinag ng Panginoon sa atin at sa marami pang minamahal na isa.

*Life-study of Exodus*, msg. 7, pp. 78-80:

May nangyari sa isang pulong-panalangin sa Shanghai noong mga unang bahagi ng 1940 na nakatulong sa akin na makita ang bayan ng Diyos gaya ng pagkakita Niya sa kanila. Sa pagpupulong na iyon, ang isang may karanasang kapatid na babaeng kamanggagawa, na nababagabag sa mababang kalagayan ng ekklesia, ay umiyak sa Panginoon alang-alang sa ekklesia. Habang nananalangin siya, siya ay nagbuntong-hininga at dumaing dahil sa kahabag-habag na kalagayan ng ekklesia. Nang matapos siyang manalangin, biglang nagpuri si Kapatid Nee sa Panginoon at nagpasalamat sa Kanya na ang ekklesia ay hindi kailanman mahina o bababa kundi palaging mataas. Nagulat ang kongregasyon. Pagkatapos, tinulungan kami ni Kapatid Nee na maunawaan ang kahulugan ng propesiya ni Balaam patungkol sa mga anak ni Israel. Si Balaam ay inupahan ni Balak upang isumpa ang mga anak ni Israel. Ngunit sa halip na isumpa ang bayan ng Diyos, pinagpala sila ni Balaam. Nagsasalita alang-alang sa Diyos, sinabi ni Balaam, “Wala siyang nakitang [inikidad] sa Jacob, / Ni wala siyang nakitang [kaguluhan] sa Israel” (Bil. 23:21). Higit pa rito, sinabi ni Balaam sa Mga Bilang 24:5, “Napakaganda ng iyong mga tolda, O Jacob, / Ang iyong mga [tabernakulo], O Israel!” Ayon sa mga bersikulong ito, hindi nakakita ng inikidad o kaguluhan ang Diyos sa Israel. Sa halip, nakita lamang Niya ang kabutihan, kainaman, at kagandahan. Totoo rin ito sa ekklesia ngayon.

Huwag mong sabihin na ang ekklesia ay mababa o patay. Lalo mo itong sinasabi, lalo mong inilalagay ang iyong sarili sa ilalim ng isang sumpa. Gayunpaman, kung pupurihin mo ang Panginoon para sa buhay-ekklesia at magsasalita nang mabuti hinggil dito, ilalagay mo ang iyong sarili sa ilalim ng pagpapala ng Diyos. Sa lahat ng taon na ako ay nasa buhay-ekklesia, hindi pa ako nakakita ng isang tao na nagsalita nang negatibo tungkol sa ekklesia na nasa ilalim ng pagpapala ng Diyos. Sa kabaligtaran, ang lahat ng nagsabi na ang ekklesia ay dukha, mababa, o patay ay nasa ilalim ng isang sumpa. Yaong mga nagsasalita nang positibo tungkol sa ekklesia, idinedeklara na ang ekklesia ay kaibig-ibig at ito ay bahay ng Diyos, ay nakatatanggap ng pagpapala. Hindi ito doktrina lamang; isa itong patotoo na mapatutunayan ng mga karanasan ng maraming banal.

Minsan, kapag ako ay nadidismaya sa ekklesia at hindi nag-iisip nang positibo tungkol dito, binabalaan ako ng Panginoon sa loob ko na maging maingat. Kaagad-agad, hinihiling ko sa Panginoon na linisin ako, at nagsisimula akong magdeklara kung gaano kahanga-hanga ang ekklesia. Bagama’t nagdudulot sa akin ang ekklesia ng kaguluhan, iniibig ko pa rin ang ekklesia. Lalo akong nagsasalita sa ganitong positibong paraan, lalo akong nasa ilalim ng pagpapala ng Diyos.

Kaninong salita tungkol sa ekklesia ang tama, sa iyo o sa Panginoon? Sa kawalang-hanggan, mapatutunayang tama ang salita ng Panginoon, sapagkat sa kawalang-hanggan, ang ekklesia ay magiging kamangha-mangha, maluwalhati, at nangingibabaw. Ang lahat ng akusasyon ng kaaway patungkol sa ekklesia ay mga kasinungalingan. Ang sabihin na ang ekklesia ay dukha o patay ay ang magsabi ng makadiyablong kasinungalingan. Ang nakikitang kalagayan ng ekklesia ay kasinungalingan. Isang kasinungalingan ang sabihin na ang ekklesia ay malamig o patay o mababa. Ang ekklesia ay napataas at buháy na buháy. Nagpapasalamat ako sa matinding salita ni Kapatid Nee hinggil sa propesiya ni Balaam. Lubusang binago ng salitang iyon ang aking konsepto hinggil sa kasalukuyang kalagayan ng ekklesia. Mula nang matanggap ko ang salitang iyon, lubusang nagbago ang pananaw ko hinggil sa ekklesia.

Huwag kang tumingin nang mas malalim kaysa sa nakikita ng Panginoon. Ayon sa salita ni Balaam sa Mga Bilang, hindi nakakita ang Panginoon ng inikidad sa Jacob. Kung gayon, paano mo ito nakikita? Mas marunong o mas mapang-unawa ka ba kaysa sa Diyos? Idinedeklara ng Biblia na hindi nakakakita ng kaguluhan ang Panginoon sa Israel. Ngunit sinasabi mo na nakakakita ka ng kaguluhan sa ekklesia. Sino ang pipiliin mong paniwalaan, ang paningin ng Panginoon o ang sa iyo? Kung tatayo tayo ayon sa pagtataya ng Panginoon sa ekklesia, maiingatan tayo sa pagkahulog mula sa pagpapala tungo sa sumpa. Nawa'y mag-ingat tayong lahat sa paraan ng ating pakikitungo sa ekklesia.

Mensahe Dalawa

**Si Kristo bilang Manggagamot at Kasintahang Lalaki**

Babasahin sa Kasulatan: Mat. 9:10-13, 15; Apoc. 19:7-9

**I. Inihahayag ng Ebanghelyo ni Mateo na si Kristo ay laban sa relihiyon at ang mga bagay hinggil kay Kristo ay labas sa relihiyon:**

- A. Ang kapanganakan ni Kristo, ang pagkakatatag kay Kristo, ang pagrerekomenda kay Kristo, at ang pagsunod kay Kristo ay pawang labas sa relihiyon—1:18-23; 2:1-12; 3:1-12; 4:12-22.
- B. Anumang kaisipan na gumawa ng mga bagay nang mahimala sa relihiyon ay isang tukso ng diyablo—bb. 5-7.
- C. Bilang Manggagamot at Kasintahang lalaki, si Kristo ay laban sa relihiyon—9:12, 15.
- D. Hindi nagpapahalaga ang Panginoong Hesus sa makarelihiyong tradisyon; nagpapahalaga Siya sa panloob na realidad—15:1-20.

**II. Ipinahihwatig ng Mateo 9:10-13 na maaari nating maranasan at matamasa si Kristo bilang Manggagamot:**

- A. Sa pagtawag sa mga tao na sumunod sa Kanya para sa kaharian, nagministeryo ang Panginoong Hesus bilang isang Manggagamot, hindi isang Hukom.
- B. Ang paghahatol ng isang hukom ay ayon sa katuwiran, samantalang ang pagpapagaling ng isang manggagamot ay ayon sa awa at biyaya.
- C. Dumating si Kristo upang magministeryo bilang isang Manggagamot, upang magpagaling, magpanumbalik, magbigay-buhay, at magligtas sa atin, nang sa gayon tayo ay muling mabuoan upang maging Kanyang bago at makalangit na mga mamamayan, na kasama Niya sa pagtatatag ng Kanyang makalangit na kaharian sa napasamang mundong ito.
- D. “Ngunit humayo kayo at pag-aralan kung ano ang kahulugan nito, ‘Awa ang ibig Ko at hindi hain’”—b. 13:
  - 1. Pinagagaling ng Panginoong Hesus ang ating espirituwal na karamdaman, ang karamdaman ng kasalanan.
  - 2. Sa pagitan ng kasalanan at kamatayan ay naroroon ang lahat ng uri ng karamdaman, sakit, at kahinaan.
  - 3. Pinatatawad ng Panginoong Hesus ang ating mga kasalanan at pinagagaling din tayo sa lahat ng paraan.
  - 4. Bilang mga makasalanan, tayo ay lubos na may sakit, sapagkat tayo ay may sakit sa pisikal, espirituwal, moral, at mental, subalit si Hesus, ang Nagpapatawad at ang Manggagamot, ay may kakayahang magpagaling ng lahat ng ating sakit.
  - 5. Bilang ating Manggagamot, pangunahin tayong pinagagaling ng Panginoon sa ating espiritu at sa ating kaluluwa, hindi pangunahin sa ating katawan.
  - 6. Bagama’t maaari o maaaring hindi tayo pagalingin ng Panginoon sa ating katawan, palagi Siyang handa na pagalingin tayo sa bawat bahagi ng ating espiritu at kaluluwa.
  - 7. Ang pagpapagaling ng Panginoon bilang ating Manggagamot ay hindi pangunahin sa pisikal kundi sa espirituwal; Siya ang Isa na nagpapagaling sa ating mga espirituwal na sakit.

- E. Ang karanasan ni Pablo sa bandang huli ng kanyang ministeryo ay tumutulong sa atin na magkaroon ng wastong pagpapahalaga kay Kristo bilang Manggagamot ng mga mananampalataya:
1. Sa 2 Timoteo 4:20b ay sinasabi ni Pablo, “si Trofimo ay iniwan ko sa Mileto na may sakit.”
  2. Iniwan ni apostol Pablo ang taong malápit sa kanya na may sakit nang hindi gumagamit ng nagpapagaling na panalangin para sa kanya.
  3. Hindi rin ginamit ni Pablo ang kanyang kaloob na pagpapagaling (Gawa 19:11-12) upang pagalingin si Timoteo sa kanyang sakit sa sikmura; sa halip, tinagubilinan siya ni Pablo na gawin ang natural na paraan ng pagpapagaling (1 Tim. 5:23).
  4. Hinikayat ni Pablo si Timoteo na uminom ng kaunting alak, at iniwan niya si Trofimo sa Mileto.
  5. Nagmalasakit si Pablo sa kanyang mga kamanggagawa sa isang taong-tao na paraan.
  6. Ang dahilan kung bakit nagmalasakit si Pablo sa kanila sa ganitong paraan ay dahil, sa panahon ng pagdurusa, si Pablo at ang kanyang mga kamanggagawa ay nasa ilalim ng pagdisiplina ng panloob na buhay sa halip na sa ilalim ng kapangyarihan ng panlabas na kaloob.
  7. Ang nauna ay mula sa biyaya sa loob ng buhay; ang huli ay mula sa kaloob sa kapangyarihan—mahimalang kapangyarihan.
  8. Dapat makatulong sa atin ang karanasan ni Pablo na makita na, sa malaking bahagi, ang pagpapagaling ni Kristo ngayon ay para sa espiritu at kaluluwa.
  9. Kung makita natin ang pangitaing ito, magtitiwala tayo kay Kristo at mararanasan Siya bilang ating Manggagamot.
- F. Bilang ating Manggagamot, si Kristo ay may nagpapagaling na awtoridad:
1. Ang Kanyang pagpapagaling ay hindi lamang isang bagay ng kapangyarihan kundi *isang bagay* rin ng awtoridad.
  2. Hindi na Niya tayo kailangang hipuin nang direkta upang pagalingin tayo.
  3. Kailangan lamang Niyang magsabi ng isang salita at darating ang Kanyang awtoridad kasama ang Kanyang salita upang pagalingin tayo—Mat. 8:8.
  4. Pinagagaling tayo ng ating Manggagamot gamit ang Kanyang awtoridad.

### **III. Sa Mateo at Apocalipsis, si Kristo ay inihahayag bilang Kasintahang lalaki—Mat. 9:15; Apoc. 19:7-9:**

- A. Ang Mateo 25:1 ay isang karagdagang salita hinggil sa Panginoong Hesus bilang Kasintahang lalaki:
1. Inihahayag sa bersikulong ito na babalik ang Panginoon bilang Kasintahang lalaki, bilang pinakakaaya-aya at pinakakaakit-akit na persona.
  2. Inihahayag ng Biblia na si Kristo ay ang Diyos na naisakatawan upang magkaroon ng kasintahang babae.
  3. Samakatwid, ang katayuan ni Kristo ay yaong Kasintahang lalaki.
  4. Bilang Kasintahang lalaki, Siya ang kaaya-ayang persona para sa ating katamasahan.
  5. Dapat nating pahalagahan si Kristo hindi lamang bilang ating Manggagamot para sa pagpapanumbalik ng buhay kundi pati na rin bilang ating Kasintahang lalaki para sa isang buháy na pagtatamasa sa Kanyang presensiya.
- B. Inihahayag sa Apocalipsis 19:7-9 si Kristo bilang Kasintahang lalaki:

1. Inihahayag ng mga bersikulong ito na ang Panginoong Hesus ay ang Kordero bilang Kasintahang lalaki.
2. Ipinakikita si Kristo kapwa bilang Kordero at bilang Kasintahang lalaki.
3. Sa Ebanghelyo ni Juan, inihayag si Kristo kapwa bilang Kordero na dumating upang alisin ang kasalanan at bilang Kasintahang lalaki na dumating upang magkaroon Siya ng kasintahang babae.
4. Ang kordero ay para sa pagtutubos, at ang Kasintahang lalaki ay para sa kasalan.
5. Ang pagtutubos ay isinakatuparan ni Kristo bilang Kordero ng Diyos, at ang kasalan ay magaganap kapag kinuha ni Kristo bilang darating na Kasintahang lalaki ang Kanyang kasintahang babae.
6. Bilang Kasintahang lalaki, si Kristo ay kailangang magkaroon ng kasalan; ang ating posisyon ay yaong kasintahang babae, at ang posisyon ng darating na Kristo ay yaong Kasintahang lalaki.
7. Tayo ay nasa lupa na inihahanda upang maging kasintahang babae na sasalubong sa Kanya, at Siya ay nasa trono sa ikatlong langit na nakahandang dumating bilang Kasintahang lalaki upang salubungin tayo.
8. Siya ay darating bilang Kasintahang lalaki, at tayo ay tutungo bilang kasintahang babae—Mat. 25:1.

Mensahe Tatlo

**Hesus—ang Pangalan ng Hari-Tagapagligtas na Ibinigay ng Diyos  
at  
Emmanuel—ang Pangalan ng Hari-Tagapagligtas na Itinawag ng Tao**

Babasahin sa Kasulatan: Mat. 1:21, 23; 18:20; 28:20

- I. “Magsisilang siya ng isang anak na lalaki, at tatawagin mong Hesus ang Kanyang pangalan, sapagkat Siya ang magliligtas sa Kanyang bayan mula sa kanilang mga kasalanan”—Mat. 1:21:**
- A. Ang *Hesus* ay ang Griyegong katumbas ng Hebreong pangalan na *Josue*, na nangangahulugang “si Jehovah na Tagapagligtas,” o “ang pagliligtas ni Jehovah”; si Hesus ay si Jehovah na nagiging ating Tagapagligtas at ating kaligtasan—Roma 10:12-13; 5:10; cf. Fil. 1:19.
  - B. Kabilang sa pangalang Hesus ang pangalang Jehovah, na nangangahulugang “Ako ang Ako Nga,” nagpapahiwatig na si Jehovah ay ang sariling umiiral at magpakailanman umiiral na walang hanggang Isa, ang Isa na nasa nakalipas, nasa kasalukuyan, at magiging nasa hinaharap magpakailanman—Exo. 3:14; Apoc. 1:4:
    - 1. Si Jehovah ang tanging Isa na siya nga at hindi dumedepende sa anumang maliban sa Kanyang sarili; kailangan nating ensayuhin ang ating espiritu ng pananampalataya upang manampalataya na “Siya nga” at “hindi” tayo; Siya ang tanging Isa, ang namumukod-tanging Isa, sa lahat ng bagay, at tayo ay walang halaga—Heb. 11:6.
    - 2. Bilang ang Ako nga, Siya ang nagpapaloob ng lahat na Isa, ang realidad ng bawat positibong bagay at ng anumang kailangan ng Kanyang bayan—Juan 6:35; 8:12; 10:14; 11:25; 14:6.
    - 3. Maaaring sabihin natin na tayong mga mananampalataya ay may pirmadong tseke na walang nakalagay na halaga, at maaari nating isulat doon ang anumang kailangan natin; anumang kailangan natin ay si Hesus, gaya ng liwanag, buhay, kapangyarihan, karunungan, kabanalan, o katuwiran; ang lahat ng kailangan natin ay matatagpuan sa pangalan ni Hesus.
  - C. Si Hesus ang ating Josue, ang Isa na nagdadala sa atin tungo sa kapahingahan, na Siya Mismo bilang mabuting lupain sa atin—Heb. 4:8; Mat. 11:28-29.
  - D. Ang pangalan ng Panginoon, ang Kanyang persona, ay ang nagpapaloob ng lahat na timpladang Espiritu—A. A. 1:3; Exo. 30:23-30; Fil. 1:19.
  - E. Ang pangalan ni Hesus ay higit sa lahat ng pangalan—2:9-10:
    - 1. Ang pangalan ni Hesus ay para manampalataya tayo tungo rito—Juan 1:12.
    - 2. Ang pangalan ni Hesus ay para mabautismuhan tayo tungo rito—Gawa 8:16; 19:5.
    - 3. Ang pangalan ni Hesus ay para maligtas tayo —4:12.
    - 4. Ang pangalan ni Hesus ay para mapagaling tayo —3:6; 4:10.
    - 5. Ang pangalan ni Hesus ay para mahugasan, mapabanal, at maaring-matuwid tayo—1 Cor. 6:11.
    - 6. Ang pangalan ni Hesus ay para sa ating pagtawag—Roma 10:13; 1 Cor. 1:2; Gawa 9:14; Gen. 4:26.
    - 7. Ang Espiritu ay ang makalangit na hangin para hingahin natin; sa pamamagitan ng pag-eensayo ng ating espiritu upang tumawag sa pangalan ng Panginoon, hinihinga natin paloob ang Espiritu at sa gayon ay natatanggap ang Espiritu—Juan 20:22; Gal. 3:2; 1 Tes. 5:17; Panag. 3:55-56; *Himno*, #255.
  - F. Ang layunin ng pagtawag sa pangalan ng Panginoon ay:
    - 1. Upang maligtas—Roma 10:13.
    - 2. Upang masagip mula sa kapanglawan, kaguluhan, dalamhati at kirot—Awit 18:6; 118:5; 86:7; 50:15; 81:7; 116:3-4.
    - 3. Upang makibahagi sa mapagmahal na kabaitan ng Panginoon, ang Kanyang awa—86:5.
    - 4. Upang makabahagi sa pagliligtas ng Panginoon—116:2, 4, 13, 17.
    - 5. Upang matanggap ang Espiritu—Gawa 2:17, 21.

6. Upang uminom ng espiritwal na tubig at kumain ng espiritwal na pagkain para sa kasiyahan—Isa. 55:1-2, 6.
  7. Upang matamasa ang kayamanan ng Panginoon—Roma 10:12; 1 Cor. 12:3b; Deut. 4:7; Awit 145:18.
  8. Upang mapukaw ang ating sarili—Isa. 64:7.
  9. Ang pangalan ni Hesus ay upang manalangin tayo sa loob nito—Juan 14:13-14; 15:16; 16:24.
  10. Ang pangalan ni Hesus ay upang matipon tayo tungo rito—Mat. 18:20.
  11. Ang pangalan ni Hesus ay upang magpalayas tayo ng mga demonyo—Gawa 16:18.
  12. Ang pangalan ni Hesus ay upang magsalita tayo nang may katapangan sa loob nito—9:27.
- G. Namumuhi si Satanas sa pangalan ni Hesus:
1. Gumagamit si Satanas ng mga tao upang atakihin ang pangalan ni Hesus—cf. 26:9.
  2. Inatake ng mga relihiyonista ang pangalan ni Hesus, pinagbabawalan ang mga mananampalataya na mangaral o magturo sa pangalang iyon—4:17-18; 5:40.
  3. Nang inusig ang mga apostol, sila ay nagsaya na ibinilang silang karapat-dapat na siraang-puri alang-alang sa Panginoon—b. 41; 15:26.
- H. Pinuri ng Panginoong Hesus ang mga mandaraig sa Filadelfia dahil hindi nila ikinaila ang Kanyang pangalan—Apoc. 3:8:
1. Tinalikuran ng nabawing ekklesia ang lahat ng pangalan maliban sa pangalan ng Panginoong Hesu-Kristo, lubusang nabibilang sa Panginoon.
  2. Ang pangalanan ang ekklesia sa pamamagitan ng pagkuha ng anumang pangalan maliban sa pangalan ng Panginoon ay espiritwal na pakikiapid; ang ekklesia, bilang dalisay na birheng ipinakipagkasundong ipakasal kay Kristo (2 Cor. 11:2), ay hindi dapat magkaroon ng anumang pangalan maliban sa pangalan ng kanyang Asawang lalaki.

**II. “Narito, ang birhen ay magdadalang-tao at magsisilang ng isang anak na lalaki, at tatawagin nilang Emmanuel ang Kanyang pangalan’ (na kung isasalin ay Diyos na kasama natin)”—Mat. 1:23:**

- A. Hesus ang pangalan ng Hari-Tagapagligtas na ibinigay ng Diyos, samantalang ang Emmanuel ay ang pangalan ng Hari-Tagapagligtas na itinawag ng tao—b. 23.
- B. Ang Mateo ay isang aklat tungkol kay Emmanuel—ang Diyos na nagkatawang-tao upang makasama natin—bb. 21-23.
- C. Ang Emmanuel ay nagpapaloob ng lahat—Fil. 1:19:
  1. Una, Siya ang ating Tagapagligtas (Luc. 2:11), pagkatapos ay ang ating Manunubos (Juan 1:29; Roma 3:24), sumunod ay ating Tagapagbigay-buhay (1 Cor. 15:45b), at kalaunan ay ang nagpapaloob ng lahat, naninirahan sa loob na Espiritu (Juan 14:16-20; Roma 8:9-11).
  2. Sa katunayan, ang nilalaman ng buong Bagong Tipan ay isang Emmanuel (Mat. 1:23; 18:20; 28:20; Apoc. 21:3), at ang lahat ng mananampalataya kay Kristo, bilang mga sangkap ni Kristo, ay bahagi ng dakilang Emmanuel na ito, ang sama-samang Kristo (1 Cor. 12:12; Col. 3:10-11).
- D. Ang praktikal na Emmanuel ay ang Espiritu ng realidad bilang presensiya ng napasukdol na Tres-unong Diyos sa ating espiritu; ang Kanyang presensiya ay palagi nating kasama sa ating espiritu, hindi lamang araw kada araw kundi sandali kada sandali rin—Juan 1:14; 14:16-20; 1 Cor. 15:45b; 2 Tim. 4:22:
  1. Kasama natin Siya sa ating mga pagtitipon—Mat. 18:20.
  2. Kasama natin Siya sa lahat ng araw—28:20.
  3. Kasama natin Siya sa ating espiritu—2 Tim. 4:22:
    - a. Ngayon, ang ating espiritu ay ang lupain ng Immanuel—Isa. 8:7-8.
    - b. Dahil ang Diyos ay kasama natin, kailanman ay hinding-hindi masasakop ng kaaway ang lupain ng Immanuel—b. 10; cf. 1 Juan 5:4; Juan 3:6.

4. Maaari nating matamasa ang presensiya ng Tres-unong Diyos sa sama-samang pagtitipon para sa pagtuturo ng Kanyang banal na Salita—Mat. 18:20; 28:20; Awit 119:30; Gawa 6:4.
  5. Tinatamasa natin ang biyaya at kapayapaan sa pamamagitan ng Espiritu bilang presensiya ng Tres-unong Diyos—Gal. 6:18; Gawa 9:31.
  6. Ang pangunguna at pagsaksi ng Espiritu ay ang Kanyang presensiya—Roma 8:14, 16.
  7. Tinatamasa natin ang pamamahagi ng Tres-unong Diyos sa pamamagitan ng Kanyang presensiya bilang ang Espiritu—2 Cor. 13:14.
- E. Upang mabuhay kasama ni Kristo bilang Emmanuel, kailangan nating maging nasa Kanyang dibinong presensiya, na siyang Espiritung nagbibigay-buhay bilang kasukdulan ng Tres-unong Diyos—Gal. 5:25:
1. Upang mabuhay kasama ni Kristo, tayo ay nabubuhay pa rin, gayunman hindi sa pamamagitan ng ating sarili lamang bagkus sa pamamagitan ng pamumuhay ni Kristo sa loob natin at kasama natin bilang Emmanuel; hindi makukumpleto ng Tres-unong Diyos ang Kanyang intensiyon na ipamahagi ang Kanyang sarili tungo sa ating katauhan sa labas natin; kaya, ang Kanyang pagiging kasama natin ay tiyak na panloob—2:20.
  2. Si Emmanuel ang ating buhay at persona, at tayo ang Kanyang sangkap, na namumuhay kasama Niya bilang isang persona; ang ating tagumpay ay nakadepende kay Emmanuel, ang presensiya ni Hesus.
  3. Kung mayroon tayong presensiya ng Panginoon, mayroon tayong karunungan, kabatiran, paunang pagkakita, at panloob na kaalaman hinggil sa mga bagay; ang presensiya ng Panginoon ay lahat-lahat sa atin—2 Cor. 2:10; 4:6-7; Gal. 5:25; Gen. 5:22-24; Heb. 11:5-6.
- F. Kung nais nating pasukin, angkinin, at tamasahin ang nagpapaloob ng lahat na Kristo bilang realidad ng mabuting lupain, kailangan nating gawin ito sa pamamagitan ng presensiya ng Panginoon; ipinangako ng Panginoon kay Moises, “Ang Aking presensiya ay sasaiyo, at ikaw ay aking bibigyan ng kapahingahan” (Exo. 33:14); ang presensiya ng Diyos ay ang Kanyang daan, ang “mapa” na nagpapakita sa Kanyang bayan ng daan na dapat nilang tahakin:
1. Upang ganap nating matamo at maangkin si Kristo bilang namumukod-tanging lupain para sa pagtatayo ng Diyos, kailangan nating panghawakan ang prinsipyo na ang presensiya ng Diyos ay ang pamantayan para sa bawat bagay; anuman ang ginagawa natin, kailangan nating magbigay-pansin kung taglay ba natin o hindi ang presensiya ng Diyos; kung taglay natin ang presensiya ng Diyos, taglay natin ang lahat ng bagay, ngunit kung mawawala natin ang presensiya ng Diyos, mawawala natin ang lahat ng bagay—Mat. 1:23; 2 Tim. 4:22; Gal. 6:18; Awit 27:4, 8; 51:11.
  2. Ang presensiya ng Panginoon, ang ngiti ng Panginoon, ay ang namamahalang prinsipyo; kailangan nating matuto na mapanatili, mapamunuan, mapamahalaan, at magabayan ng tuwirang presensiya mismo ng Panginoon—27:8; 80:3, 7, 17-19.
  3. Bilang kinatawan ng naghaharing aspekto ng isang gumulang na buhay, natamasa ni Jose ang presensiya ng Panginoon, at kalakip nito ang awtoridad, kasaganaan, at pagpapala—Gen. 39:2-5, 21; Gawa 7:9.
  4. Si Moses ay isang tao na napakalapit sa puso ng Diyos at ayon sa puso ng Diyos; kaya, taglay niya ang presensiya ng Diyos nang lubusan—Exo. 33:11.
  5. Si apostol Pablo ay isa na namuhay at kumilos sa presensiya ni Kristo ayon sa palatandaan ng Kanyang buong persona na nahayag sa Kanyang mga mata—2 Cor. 2:10.
  6. “Sa aking kabataan, itinuro sa akin ang iba’t ibang paraan upang makapanaig, maging matagumpay, maging banal, at maging espirital. Gayunpaman, walang anuman sa mga paraang ito ang gumana...Walang gumagana kundi ang presensiya ng Panginoon. Ang Kanyang pagiging kasama natin ay lahat-lahat”—*Life-study of Joshua*, 2nd ed., p. 50.
- G. Ang buong Bagong Tipan ay isang Emmanuel, at tayo ngayon ay bahagi ng dakilang Emmanuel na mapasusukdol sa Bagong Herusalem sa bagong langit at bagong lupa sa kawalang-hanggan; ang

Bagong Tipan ay nagsisimula sa isang Diyos-tao, na siyang “Diyos na kasama natin,” at nagtatapos sa isang dakilang Diyos-tao, ang Bagong Herusalem, na siyang “si Jehovah ay Naroon”—Mat. 1:23; 1 Cor. 6:17; Gawa 9:4; 1 Tim. 3:15-16; Apoc. 21:3, 22; Ezek. 48:35.

**Si Kristo bilang Sentro ng Naprosesong Tres-unong Diyos**

Babasahin sa Kasulatan: Mat. 28:19; 1 Cor. 15:45; 2 Cor. 3:17; 13:14

**I. Ang pinakamalinaw na pahayag hinggil sa Dibinong Trinidad ay nasa Mateo 28:19: “Kaya’t humayo kayo at gawing mga disipulo ang lahat ng bansa, binabautismuhan sila tungo sa pangalan ng Ama at ng Anak at ng Espiritu Santo”:**

- A. Tinutukoy ng *tungo sa pangalan* ang persona:
  - 1. Ang mabautismuhan ay ang mabautismuhan tungo sa pangalan, sa persona, ng Ama, ng Anak, at ng Espiritu Santo, tungo sa organikong pakikipag-isa sa naprosesong Tres-unong Diyos.
  - 2. Ang salitang *tungo* sa 28:19 ay nagpapakita ng pakikipag-isa, gaya ng nasa Roma 6:3, Galacia 3:27, at 1 Corinto 12:13.
  - 3. Ang bautismuhan ang mga tao tungo sa pangalan ng Tres-unong Diyos ay ang bautismuhan sila tungo sa espiritwal at mistikong pakikipag-isa sa Kanya.
  - 4. Sa Mateo 28:19, may iisang pangalan para sa Dibinong Trinidad:
    - a. Ang pangalan ay ang kabuoan ng Dibinong Pagkadiyos, katumbas sa Kanyang persona.
    - b. Ang bautismuhan ang mga mananampalataya tungo sa pangalan ng Tres-unong Diyos ay ang ilubog sila tungo sa lahat ng kung ano ang Tres-unong Diyos.
- B. Ang Diyos ay tatlo-sa-isa—2 Cor. 13:14:
  - 1. Sa Mateo 28:19, binanggit ng Panginoon ang tatlong persona—ang Ama, ang Anak, at ang Espiritu Santo.
  - 2. Nang banggitin Niya rito ang pangalan ng Ama, ng Anak, at ng Espiritu Santo, ang *pangalan* ay pang-isahan sa orihinal na teksto.
  - 3. Nangangahulugan ito na ang Ama, ang Anak, at ang Espiritu ay tatlo, gayunman ang pangalan ay isa.
  - 4. Ang isang pangalan para sa tatlong persona ay talagang mahiwaga at naghahayag na ang Diyos ay tatlo-sa-isa.
  - 5. Kabilang sa pangalang ito ang tatlo—ang Ama, ang Anak, at ang Espiritu Santo.
  - 6. Bagama’t ang Diyos ay bukod-tanging isa, gayunman ay may tatlong persona—ang Ama, ang Anak, at ang Espiritu.

**II. Bilang mga mananampalataya sa loob ni Kristo, tayo ay nabautismuhan tungo sa naprosesong Tres-unong Diyos:**

- A. Ang pag-aatas na ibinigay sa Mateo 28:19 ay ibinigay ng Panginoong Hesus pagkatapos Niyang pumasok sa pagkabuhay na muli, na siyang kasukdulan ng proseso ng Tres-unong Diyos.
- B. Dumaan ang Tres-unong Diyos sa isang proseso na nagsimula sa pagkakatawang-tao, kinabilangan ng pantaong pamumuhay at pagkapako sa krus, at napasukdol sa pagkabuhay na muli.
- C. Sa pagkabuhay na muli si Kristo, ang pagsasakatawan ng Tres-unong Diyos, ay naging Espiritung nagbibigay-buhay—1 Cor. 15:45; 2 Cor. 3:17.
- D. Ang Espiritung ito ay ang kasukdulan ng Tres-unong Diyos upang mabautismuhan ang mga mananampalataya tungo sa Dibinong Trinidad.

- E. Ang mabautismuhan tungo sa persona ng Tres-unong Diyos ay ang mabautismuhan tungo sa nagpapaloob ng lahat, napasukdol na Espiritu na siyang sukdulang kaganapan ng naprosesong Tres-unong Diyos:
  - 1. Ito ang mabautismuhan tungo sa kayamanan ng Ama, tungo sa kayamanan ng Anak, at tungo sa kayamanan ng Espiritu.
  - 2. Bilang mga nabautismuhan, tayo ngayon ay nasa organikong pakikipag-isa sa Tres-unong Diyos; kaya, anuman ang taglay ng Ama, anuman ang taglay ng Anak, at anuman ang taglay ng Espiritu ay naging atin.
- F. Ang mabautismuhan tungo sa pangalan ng Tres-unong Diyos ay ang mailagay tungo sa isang mistikong pakikipag-isa sa Kanya at angkinin kung anuman ang Diyos tungo sa ating katauhan.

### III. Si Kristo ang sentro ng naprosesong Tres-unong Diyos—2 Cor. 13:14:

- A. Ang *naproseso* ay tumutukoy sa mahahalagang hakbang na pinagdaanan ng Tres-unong Diyos:
  - 1. Bago ang Kanyang pagkakatawang-tao ang Diyos ay hindi pa naproseso, nagtataglay ng dibinong kalikasan ngunit walang pantaong kalikasan, subalit sa pamamagitan ng pagkakatawang-tao, pantaong pamumuhay, pagkapako sa krus, pagkabuhay na muli, at pag-akyat sa langit, ang Tres-unong Diyos ay naproseso at napasukdol.
  - 2. Sa Apocalipsis ang Tres-unong Diyos ay ang naproseso at napasukdol na Tres-unong Diyos na may pagkadibino, pagkatao, pantaong pamumuhay, nagpapaloob ng lahat na kamatayan, makapangyarihang pagkabuhay na muli, at nangingibabaw na pag-akyat sa langit—1:4-5.
- B. Ang naproseso at napasukdol na Tres-unong Diyos ay ang Espiritu—22:17a; Juan 7:39:
  - 1. Ang Espiritu ay ang totalidad, ang kabuoan, ng lahat ng elemento ng mga titulo ng Espiritu ng Diyos—Mat. 3:16; 10:20; Luc. 1:35; 4:18; Roma 8:9; Gal. 4:6.
  - 2. Bilang kasukdulan ng naproseso at napasukdol na Tres-unong Diyos, ang Espiritu ay ang pagpapala ng Bagong Tipang ekonomiya ng Diyos—3:14.
- C. Ang Tres-unong Diyos sa Apocalipsis ay ang nagtatayo at naitayong Diyos—21:18-19a, 21:
  - 1. Ang Biblia ay napasusukdol sa Bagong Herusalem, na siyang mismong Diyos na nasa pasimula—Gen. 1:1; Apoc. 21:10:
    - a. Ang namumukod-tanging Diyos sa kalaunan ay lumaki at lumawak tungo sa isang lunsod para sa Kanyang walang hanggang kahayagan.
    - b. Sa Kanyang ekonomiya ang Diyos ay naging ang Bagong Herusalem—b. 10.
    - c. Sa Bagong Herusalem ang Tres-unong Diyos ay naisagawa tungo sa loob ng Kanyang pinili at tinubos na bayan—bb. 18-19a, 21a.
  - 2. Ang Diyos na naging ang Bagong Herusalem ay ang nagtatayo at naitayong Diyos—2 Sam. 7:12, 14a; Mat. 16:18; Efe. 3:17:
    - a. Itinatayo ng naproseso at napasukdol na Tres-unong Diyos bilang pinagmumulan, elemento, at esensiya ang ekklesia sa pamamagitan ng pagtatayo ng Kanyang sarili tungo sa loob ng ating katauhan—b. 17.
    - b. Isinasakatuparan ng Diyos ang Kanyang pagnanais na itayo ang Kanyang sarili sa loob ni Kristo tungo sa loob ng ating katauhan at itayo tayo tungo sa loob Niya mismo; sa kalaunan, ang kalalabasan ng pagtatayong ito ay magiging ang Bagong Herusalem—Apoc. 21:2, 10.

- D. Sa aklat ng Apocalipsis, mayroon tayong napasukdol na pahayag hinggil sa Dibinong Trinidad para sa dibinong pamamahagi—22:1-2; 7:17a; 21:6b; Juan 4:14b:
1. Ang dibinong pamamahagi ay ang pamamahagi ng Diyos ng Kanyang sarili tungo sa loob ng Kanyang pinili at tinubos na bayan bilang kanilang buhay, panustos-buhay, at lahat-lahat—2 Cor. 13:14.
  2. Sa dibinong pamamahagi, ang Ama ang bukal, ang Anak ang balong, at ang Espiritu ang daloy.

**Si Kristo bilang ang Isa na Nagbibigay sa Atin ng Kapahingahan**

Babasahin sa Kasulatan: Gen. 1:26, 31—2:2; Mat. 11:28-30; Exo. 31:12-17

- I. “Pumarito sa Akin ang lahat na mga nagpapagal at nabibigatan, at bibigyan Ko kayo ng kapahingahan. Pasanin ninyo ang Aking pamatok at matuto kayo sa Akin, sapagkat Ako ay maamo at may mapagpakumbabang puso, at makasusumpong kayo ng kapahingahan para sa inyong mga kaluluwa. Sapagkat ang Aking pamatok ay madali at ang Aking pasanin ay magaan”—Mat. 11:28-30:**
- A. Ang magpagal dito ay tumutukoy hindi lamang sa pagpapagal na pagsisikap na tuparin ang mga utos ng kautusan at mga panrelihiyong regulasyon bagkus gayundin sa pagpapagal na pagpupunyaging maging matagumpay sa anumang gawain; sinuman ang nagpapagal nang gayon ay palaging lubhang nabibigatan.
  - B. Pagkatapos purihin ng Panginoon ang Ama, kinikilala ang paraan ng Ama at idinedeklara ang dibinong ekonomiya (bb. 25-27), tinawag Niya ang ganitong uri ng mga tao na lumapit sa Kanya upang mamahinga.
  - C. Ang kapahingahan ay tumutukoy hindi lamang sa pagiging napalaya mula sa pagpapagal at pasanin sa ilalim ng kautusan o relihiyon o sa ilalim ng anumang gawain o responsabilidad, bagkus sa sakdal na kapayapaan at lubos na kasiyahan din.
  - D. Ang pasanin ang pamatok ng Panginoon ay ang kunin ang kalooban ng Ama; hindi ito ang maregulahan o makontrol ng anumang obligasyon ng kautusan o relihiyon o ang maalipin ng anumang gawain, kundi ang mapilit ng kalooban ng Ama.
  - E. Namuhay ang Panginoon ng gayong buhay, hindi nagpapahalaga sa anuman kundi sa kalooban ng Ama (Juan 4:34; 5:30; 6:38); ipinasailalim Niya nang lubusan ang Kanyang sarili sa kalooban ng Ama (Mat. 26:39, 42); kaya, hinihiling Niya sa ating matuto sa Kanya:
    - 1. Kinokopya ng mga mananampalataya ang Panginoon sa kanilang espiritu sa pamamagitan ng pagpasan sa Kanyang pamatok—ang kalooban ng Diyos—at pagpapagal para sa ekonomiya ng Diyos ayon sa Kanyang modelo—11:29a; 1 Ped. 2:21.
    - 2. Ibinigay sa atin ng Panginoon, na mapagpasailalim at masunurin sa Ama sa buong buhay Niya, ang Kanyang buhay ng pagpapasailalim at pagsunod—Fil. 2:5-11; Heb. 5:7-9.
    - 3. Si Kristo ang unang Diyos-tao, at tayo ang maraming Diyos-tao; kailangan nating matuto sa Kanya sa Kanyang lubos na pagpapasailalim sa Diyos at sa Kanyang sukdulang kasiyahan sa Diyos.
    - 4. Ginagawa sa atin ng Diyos ang kalugod-lugod sa Kanyang paningin sa pamamagitan ni Hesu-Kristo upang magawa natin ang Kanyang kalooban (13:20-21); gumagawa ang Diyos sa loob natin kapwa ng pagnanais at ng paggawa para sa Kanyang mabuting kaluguran (Fil. 2:13).
  - F. Ang maging maamo, o mahinahon, ay nangangahulugang hindi labanan ang pagsalungat, at ang maging mapagpakumbaba ay nangangahulugang hindi magkaroon ng mataas na pagtingin sa sarili; sa lahat ng pagsalungat, ang Panginoon ay maamo, at sa lahat ng pagtangga, Siya ay may mapagpakumbabang puso.
  - G. Ipinasailalim Niya nang lubusan ang Kanyang sarili sa kalooban ng Kanyang Ama, hindi nagnanais na gumawa ng anuman para sa Kanyang sarili o umaasang may matatamo para sa Kanyang sarili; kaya, anuman ang sitwasyon ay mayroon Siyang kapahingahan sa Kanyang puso; lubusan Siyang nasiyahan sa kalooban ng Kanyang Ama.
  - H. Ang kapahingahan na ating nasusumpungan sa pamamagitan ng pagpasan sa pamatok ng Panginoon at pagkatuto sa Kanya ay para sa ating mga kaluluwa; ito ay isang panloob na kapahingahan; hindi ito anumang bagay lamang na panlabas sa kalikasan.

- I. Natututo tayo sa Panginoon ayon sa Kanyang halimbawa, hindi sa pamamagitan ng ating natural na buhay kundi sa pamamagitan Niya bilang ating buhay sa pagkabuhay na muli—Efe. 4:20-21; 1 Ped. 2:21.
- J. Ang pamatok ng Panginoon ay ang kalooban ng Ama, at ang Kanyang pasanin ay ang gawain ng pagsasagawa ng kalooban ng Ama; ang gayong pamatok ay madali, hindi mapait, at ang gayong pasanin ay magaan, hindi mabigat.
- K. Ang salitang Griyego para sa *madali* ay nangangahulugang “angkop para gamitin”; kaya, mainam, mabuti, magaan, katamtaman, madali, kalugod-lugod—salungat sa mahirap, malupit, matindi, mapait.
- L. Kung papasanin natin ang pamatok ng Panginoon (ang kalooban ng Ama) at matututo sa Kanya, makasusumpong tayo ng kapahingahan para sa ating mga kaluluwa; ang pamatok ng ekonomiya ng Diyos ay katulad nito; ang lahat ng bagay sa ekonomiya ng Diyos ay hindi isang mabigat na pasanin bagkus isang katamasahan.

**II. Sa Exodo 31:12-17, pagkatapos ng mahabang talâ hinggil sa pagtatayo ng pinaninirahang lugar ng Diyos, may pag-uulit ng utos na ganapin ang Sabbath; ayon sa Colosas 2:16-17, si Kristo ang realidad ng Sabbath na kapahingahan; Siya ang ating kakumpletuhan, kapahingahan, katahimikan, at lubos na kasiyahan—Heb. 4:7-9; Isa. 30:15a:**

- A. Ang katunayan na ang paningit hinggil sa Sabbath ay kasunod ng pag-aatas para sa gawaing pagtatayo ng tabernakulo ay nagpapahiwatig na sinasabi ng Panginoon sa mga nagtatayo, mga manggagawa, na matuto kung paano magpahinga kasama Niya habang gumagawa sila para sa Kanya.
- B. Kung alam lamang nating gumawa para sa Panginoon ngunit hindi natin alam kung paano magpahinga kasama Niya, tayo ay kumikilos nang salungat sa dibinong prinsipyo:
  - 1. Nagpahinga ang Diyos sa ikapitong araw dahil natapos na Niya ang Kanyang gawain at nasiyahan Siya; nahayag ang kaluwalhatian ng Diyos dahil taglay ng tao ang Kanyang larawan, at maipatutupad na ang Kanyang awtoridad para sa pagsupil sa Kanyang kaaway, si Satanas; hangga’t inihahayag ng tao ang Diyos at tinutuos ang kaaway ng Diyos, ang Diyos ay nasisiyahan at nakapagpapahinga—Gen. 1:26, 31—2:2.
  - 2. Kalaunan, ang ikapitong araw ay ginunita bilang Sabbath (Exo. 20:8-11); ang ikapitong araw ng Diyos ay ang unang araw ng tao.
  - 3. Inihanda ng Diyos ang lahat ng bagay para sa katamasahan ng tao; pagkatapos likhain ang tao, hindi siya sumama sa gawain ng Diyos; pumasok siya sa kapahingahan ng Diyos.
  - 4. Nilikha ang tao hindi upang gumawa muna kundi upang masiyahan sa Diyos at magpahinga kasama ng Diyos (cf. Mat. 11:28-30); ginawa ang Sabbath para sa tao, hindi ang tao para sa Sabbath (Marc. 2:27).
- C. Sinasabi sa Exodo 31:17, “Sa loob ng anim na araw ay ginawa ni Jehovah ang langit at lupa, at sa ikapitong araw Siya ay nagpahinga at napanariwa”:
  - 1. Ang Sabbath ay hindi lamang isang kapahingahan sa Diyos bagkus isa ring pagpapanariwa sa Kanya.
  - 2. Nagpahinga ang Diyos pagkatapos makumpleto ang Kanyang gawain ng paglikha; tiningnan Niya ang Kanyang gawa, ang kalangitan, ang lupa, at ang lahat ng buhay na bagay, lalo na ang tao, at sinabing, “Napakabuti!”—Gen. 1:31.
  - 3. Napanariwa ang Diyos sa tao; nilikha ng Diyos ang tao sa Kanyang sariling larawan na may espiritu nang sa gayon ay magkaroon ang tao ng pakikipagsalamuha sa Kanya; ang tao, kung gayon, ay pagpapanariwa sa Diyos—b. 26; 2:7; cf. Juan 4:31-34.
  - 4. Ang Diyos ay isang “binata” bago Niya nilikha ang sangkatauhan (cf. Gen. 2:18, 22); ninanais Niyang tanggapin Siya, ibigin Siya, mapuspos Niya, at ihayag Siya ng tao upang maging Kanyang asawang babae (2 Cor. 11:2; Efe. 5:25); sa walang hanggang hinaharap ang Diyos ay

- magkakaroon ng asawang babae, ang Bagong Herusalem, na tinatawag na asawang babae ng Kordero (Apoc. 21:9-10).
5. Ang tao ay tulad ng nakapananariwang inumin na pumapawi sa uhaw ng Diyos at nagbibigay-kasiyahan sa Kanya; nang matapos ng Diyos ang Kanyang gawain at nagsimulang magpahinga, taglay na Niya ang tao bilang Kanyang kasama.
  6. Sa Diyos ang ikapitong araw ay isang araw ng kapahingahan at pagpapanariwa; gayunpaman, sa tao, ang kasama ng Diyos, ang araw ng kapahingahan at pagpapanariwa ay ang unang araw; ang unang araw ng tao ay isang araw ng pagtatamasa.
- D. Isang dibinong prinsipyo na hindi hinihiling sa atin ng Diyos na gumawa hangga't hindi pa tayo nakapagtatamasa; pagkatapos ng isang ganap na pagtatamasa kasama Niya at sa Kanya, maaari na tayong gumawa kasama Niya:
1. Kung hindi natin alam kung paano magtamasa kasama ng Diyos, kung paano tamasahin ang Diyos Mismo, at kung paano mapuspos ng Diyos, hindi natin malalaman kung paano gumawa kasama Niya at maging kaisa Niya sa Kanyang dibinong gawain; tinatamasa ng tao kung ano ang naisakatuparan ng Diyos sa Kanyang gawain.
  2. Sa araw ng Pentecostes ang mga disipulo ay napuspos ng Espiritu, na nangangahulugang napuspos sila ng pagtatamasa sa Panginoon; dahil napuspos sila ng Espiritu, inakala ng iba na sila ay lango sa alak—Gawa 2:4a, 12-13.
  3. Sa katunayan, sila ay napuspos ng pagtatamasa sa makalangit na alak; tanging pagkatapos nilang mapuspos ng pagtatamasang ito na nagsimula silang gumawa kasama ng Diyos sa loob ng kaisahan sa Kanya; ang Pentecostes ang unang araw ng ikawalong linggo; samakatwid, hinggil sa araw ng Pentecostes, makikita natin ang prinsipyo ng unang araw.
  4. Sa Diyos, isa itong bagay ng paggawa at pagpapahinga; sa tao, isa itong bagay ng pagpapahinga at paggawa.
- E. Sa paggawa ng dibinong gawain ng Diyos na itayo ang ekklesia, na isinasagisag ng gawain upang itayo ang tabernakulo, kailangan nating magtaglay ng isang tanda na magpapahiwatig na tayo ay bayan ng Diyos at na kailangan natin Siya; sa gayon, magkakaroon tayo ng kakayahang gumawa hindi lamang para sa Diyos bagkus kasama rin ng Diyos sa pamamagitan ng pagiging kaisa ng Diyos; Siya ay magiging kalakasan natin upang gumawa at enerhiya natin upang makapagpagal:
1. Tayo ay bayan ng Diyos, at dapat tayong magtaglay ng isang tanda na kailangan natin Siya upang maging ating katamasahan, kalakasan, enerhiya, at lahat-lahat nang sa gayon ay magkaroon tayo ng kakayahang gumawa para sa Kanya upang parangalan at luwalhatiin Siya.
  2. Ang Sabbath ay nangangahulugang bago tayo gumawa para sa Diyos, kailangan nating tamasahin ang Diyos at mapuspos Niya; ipinangaral ni Pedro ang ebanghelyo sa pamamagitan ng nagpupuspos na Diyos, ng nagpupuspos na Espiritu; samakatwid, si Pedro ay may tanda na siya ay kamanggagawa ng Diyos, at ang kanyang pangangaral ng ebanghelyo ay isang karangalan at kaluwalhatian sa Diyos—b. 14.
  3. Bilang bayan ng Diyos, kailangan nating magtaglay ng isang tanda na tayo ay nagpapahinga muna kasama ng Diyos, nagtatamasa muna sa Diyos, at napupuspos muna ng Diyos, at pagkatapos tayo ay gumagawa kasama ng mismong Isa na pumupuspos sa atin; higit pa rito, hindi lamang tayo gumagawa kasama ng Diyos bagkus gumagawa rin tayo bilang mga kaisa ng Diyos.
  4. Sa ating pagsasalita sa bayan ng Diyos, kailangan natin palaging hangaring magtaglay ng isang tanda na ang Panginoon ay ang ating kalakasan, ating enerhiya, at ating lahat-lahat para sa paghahain ng salita—2 Cor. 13:3; Gawa 6:4.
- F. Ang ganapin ang Sabbath ay isa ring walang hanggang kasunduan, o tipan, na nagbibigay-katiyakan sa Diyos na tayo ay magiging kaisa Niya sa pamamagitan ng pagtatamasa muna sa

Kanya at pagiging napuspos Niya at pagkatapos sa pamamagitan ng paggawa para sa Kanya, kasama Niya, at sa loob ng kaisahan sa Kanya—Exo. 31:16:

1. Isang seryosong bagay ang gumawa para sa Panginoon sa pamamagitan ng ating sarili nang hindi Siya tinatanggap at tinatamasa sa pamamagitan ng pag-inom at pagkain sa Kanya—cf. 1 Cor. 12:13; Juan 6:57.
  2. Habang nagsasalita si Pedro sa araw ng Pentecostes, sa panloob ay bumabahagi siya kay Hesus, iniinom at kinakain Siya.
- G. Ang Sabbath ay isa ring bagay ng pagpapabanal (Exo. 31:13); kapag tinatamasa natin ang Panginoon at pagkatapos ay gumagawa kasama Niya, para sa Kanya, at sa pamamagitan ng pagiging kaisa Niya, kusang-kusa na tayo ay napababanal, naibubukod tungo sa Diyos mula sa lahat ng bagay na pangkaraniwan, at natitigmakan ng Diyos upang halinhan ang lahat ng bagay na makalaman at natural.
- H. Sa buhay-ekklesia, maaaring gumagawa tayo ng maraming bagay nang hindi muna nagtatamasa sa Panginoon at nang hindi naglilingkod sa Panginoon sa pamamagitan ng pagiging kaisa ng Panginoon; ang gayong uri ng paglilingkod ay nagreresulta sa espiritwal na kamatayan at sa pagkawala ng salamuha sa Katawan (bb. 14-15).
- I. Ang lahat ng bagay na may kaugnayan sa pinaninirahang lugar ng Diyos ay naghahatid sa atin sa iisang bagay—sa Sabbath kasama ang kapahingahan at pagpapanariwa nito sa Panginoon; sa buhay-ekklesia, tayo ay nasa tabernakulo, at ang tabernakulo ang naghahatid sa atin tungo sa kapahingahan, tungo sa pagtatamasa sa layunin ng Diyos at sa kung ano ang Kanyang ginawa!
- J. Ang gawaing pagtatayo ng tabernakulo at ng lahat ng kasangkapan nito (sumasagisag sa gawain ng Panginoon na itayo ang ekklesia) ay dapat magsimula sa pagtatamasa sa Diyos at magpatuloy sa mga pagitan ng pagpapanariwa sa pamamagitan ng pagtatamasa sa Diyos; ipahihiwatig nito na hindi tayo gumagawa para sa Diyos sa pamamagitan ng ating sariling kalakasan, kundi sa pamamagitan ng pagtatamasa sa Kanya at sa pamamagitan ng pagiging kaisa Niya; ito ang ganapin ang prinsipyo ng Sabbath nang taglay si Kristo bilang panloob na kapahingahan sa ating espiritu.

## **Mensahe Anim**

### **Si Kristo bilang ang Isa na Nagtataglay ng Lahat ng Awtoridad sa Langit at sa Lupa**

Babasahin sa Kasulatan: Mat. 7:29; 21:24; Luc. 5:24; Roma 9:21-22; Heb. 13:17

#### **I. Kailangan nating magkaroon ng kahulugan ng awtoridad—Mat. 7:29:**

- A. Ang pinakamainam na kahulugan ng *awtoridad* ay “ang kapangyarihan o karapatan na magbigay ng utos, gumawa ng mga pasya, at magpatupad ng pagsunod, na madalas ay nagmumula sa posisyon ng kapangyarihan o kasanayan.”
- B. Sa Biblia, ang *awtoridad* ay “ang moral na karapatan na gumamit ng kapangyarihan, na ganap na nagmumula at nanggagaling sa Diyos.”

#### **II. Ang Diyos ay ang pinakamataas na awtoridad; taglay Niya ang lahat ng awtoridad—Roma 9:21-22:**

- A. Kinakatawan ng awtoridad ng Diyos ang Diyos Mismo; kinakatawan lamang ng kapangyarihan ng Diyos ang mga gawa ng Diyos—Mat. 21:24; Luc. 5:24.
- B. Ang awtoridad ng Diyos sa katunayan ay ang Diyos Mismo; ang awtoridad ay nagmumula sa mismong katangian ng Diyos—Apoc. 22:1.
- C. Ang lahat ng awtoridad—espiritwal, pamposisyon, at pampamahalaan—ay nagmumula sa Diyos—2 Cor. 10:8; 13:10; Juan 19:10-11; Gen. 9:6.
- D. Kapag nahipo natin ang awtoridad ng Diyos, mahihipo natin ang Diyos Mismo—Isa. 6:1-5:
  - 1. Ang makatagpo ang awtoridad ng Diyos ay kapareho ng makatagpo ang Diyos—Amos 4:12.
  - 2. Ang labagin ang awtoridad ng Diyos ay kapareho ng labagin ang Diyos Mismo.
- E. Sa ating relasyon sa Diyos, wala nang mas hahalaga pa kaysa sa paghipo sa awtoridad—Gawa 9:5; Mat. 11:25.
- F. Ang pagkilala sa awtoridad ay isang panloob na pahayag sa halip na isang panlabas na pagtuturo—Gawa 22:6-16.
- G. Tanging ang Diyos ang tuwirang awtoridad sa tao; ang lahat ng iba pang awtoridad ay mga di-tuwirang awtoridad—mga itinalagang awtoridad, mga kinatawang awtoridad, hinirang ng Diyos—Dan. 4:32, 34-37:
  - 1. Tanging kapag nakatagpo natin ang awtoridad ng Diyos na makapagpapasailalim tayo sa mga itinalagang awtoridad na hinihirang ng Diyos—Mat. 28:18; Heb. 13:17; 1 Ped. 5:5.
  - 2. Hinihiling ng Diyos na magpasailalim tayo hindi lamang sa Kanya bagkus sa lahat ng itinalagang awtoridad—Roma 13:1-7; 2 Cor. 10:8; 13:10; Heb. 13:17.
  - 3. Ang mga hindi nagpapasailalim sa di-tuwirang awtoridad ng Diyos ay hindi makapagpapasailalim sa tuwirang awtoridad ng Diyos.
  - 4. Ninanais ng Diyos na magpasailalim tayo sa di-tuwirang awtoridad—mga itinalagang awtoridad—nang sa gayon ay makatanggap tayo ng espiritwal na tustos.
- H. Kailangan nating lahat makatagpo ng awtoridad, matakdaan ng Diyos, at magabayan ng Kanyang itinalagang awtoridad—Isa. 37:16; Fil. 2:12; Heb. 13:17.

#### **III. May dalawang dakilang prinsipyo sa sansinukob—ang awtoridad ng Diyos at ang pagrerebelde ni Satan; ang namumukod-tanging kontrobersiya sa pagitan ng Diyos at ni Satanas ay may kinalaman sa awtoridad—Gawa 26:18; Col. 1:13:**

- A. Ang pagrerebelde ay ang pagtatatwa sa awtoridad ng Diyos at ang pagtanggì sa pamumuno ng Diyos:
  - 1. Si Satanas ay orihinal na isang arkanghel na nilikha ng Diyos, ngunit dahil sa kanyang kapalaluan ay itinaas niya ang kanyang sarili, nilabag niya ang pagkasoberano ng Diyos, nagrebelde sa Diyos, naging katunggali ng Diyos, at nagtatag ng sarili niyang kaharian—Isa. 14:12-14; Ezek. 28:2-19; Mat. 12:26.
  - 2. Nang magkasala ang tao, nagrebelde siya sa Diyos, itinatwa ang awtoridad ng Diyos, at tinanggihan ang pamumuno ng Diyos; sa Babel, nagrebelde ang mga tao nang sama-sama laban sa Diyos upang ipawalang-bisa ang awtoridad ng Diyos sa lupa—Gen. 3:1-6; 11:1-9.
- B. Bagama't nagrebelde si Satanas sa awtoridad ng Diyos at bagama't nilabag ng tao ang Kanyang awtoridad sa pamamagitan ng pagrerebelde sa Kanya, hindi hahayaan ng Diyos na magpatuloy ang pagrerebeldeng ito; itatatag Niya ang Kanyang kaharian sa lupa—Apoc. 11:15.
- C. Ang sentro ng pagtatalo sa sansinukob ay may kaugnayan sa kung sino ang may awtoridad—4:2-3:
  - 1. Kailangan nating makipaglaban kay Satanas sa pamamagitan ng paggiit na ang awtoridad ay nasa Diyos—Gawa 17:24, 30.
  - 2. Kailangan nating itakda ang ating sarili na magpasailalim sa awtoridad ng Diyos at tanganan ang awtoridad ng Diyos—Mat. 11:25.
- D. Ang kasalanan ng pagrerebelde ay higit na seryoso kaysa sa anupamang uri ng kasalanan—1 Sam. 15:23.

**IV. Ang isang tao na kumakatawan sa Diyos na may awtoridad (isang kinatawang awtoridad) ay dapat magkaroon ng sumusunod na kuwalipikasyon:**

- A. Dapat siyang magpasailalim sa awtoridad—Mat. 8:8-9.
- B. Dapat niyang matanto na sa kanyang sarili, wala siyang awtoridad—28:18; 2 Cor. 10:8; 13:10.
- C. Alam niya dapat ang kalooban ng Diyos—Efe. 1:9; 5:17.
- D. Dapat siyang maging isang tao na nagtatatwa sa sarili—Mat. 16:24.
- E. Dapat siyang maging kaisa ng Panginoon at mamuhay sa palagian at matalik na pakikipagsalamuha sa Panginoon—1 Cor. 6:17; 1:9; 1 Juan 1:3.
- F. Hindi siya dapat maging subhektibo at hindi dapat kumilos ayon sa kanyang sariling damdamin—2 Cor. 3:5.
- G. Dapat siyang maging mabait at mapagbiyaya sa pakikitungo sa iba—Luc. 6:35; cf. Roma 5:15-16; 1 Cor. 2:12.
- H. Dapat siyang maging isang tao na nasa pagkabuhay na muli, namumuhay sa pagkabuhay na muling buhay ni Kristo—2 Cor. 1:9; 4:14.
- I. Dapat siyang magpakababa sa harap ng Diyos—Bil. 14:5; 16:3-4, 22, 45; Mat. 11:29; Roma 12:16; Luc. 14:7-11; 1 Ped. 5:5-6.
- J. Dapat niyang magawang pasanin ang mga pagkakasala—Exo. 16:7; Bil. 14:2, 5, 9, 27; Mat. 6:14-15; 1 Cor. 4:6-13.
- K. Dapat siyang magkaroon ng kamalayan ng kanyang kawalang-kakayahan at pagiging di-karapat-dapat—Exo. 3:11; 4:6-7, 10; 2 Cor. 3:5; 1 Cor. 15:10.
- L. Dapat siyang maging isang tao na kumakatawan sa Diyos nang wasto—Bil. 20:2-13; 2 Cor. 5:18, 20; Efe. 6:20.

**V. Ang pinakamahalagang panalangin at ang pinakaespiritwal na panalangin ay ang panalangin ng awtoridad—Mat. 18:18; Marc. 11:20-24:**

- A. Ang panalangin ng awtoridad ay isang utos na batay sa awtoridad—Isa. 45:11; Marc. 11:20-24:
  1. Ang panalangin ng awtoridad ay isang nag-uutos na panalangin—Isa. 45:11.
  2. Kung nais nating magkaroon ng mga panalanging may bigat at may halaga sa harap ng Diyos, kailangan nating makapagbigay ng ilang utos na may awtoridad sa harap ng Diyos—Marc. 11:23.
- B. Ang panalangin ng awtoridad ay may dalawang aspekto—pagtatali at pagkakalag—Mat. 18:18:
  1. Ang mga ordinaryong panalangin ay mga panalangin na humihiling sa Diyos na magtali at magkalag.
  2. Ang mga panalangin na may awtoridad ay ang mga *panalangin* kung saan tayo nagtatali at nagkakalag sa pamamagitan ng pagpapatupad ng awtoridad.
- C. Ang panalangin nang may awtoridad ay ang panalangin ng panalangin sa Marcos 11:20-24—isang panalangin na nakadirekta hindi sa Diyos kundi sa “bundok na ito”—b. 23:
  1. Ang panalangin na may awtoridad ay hindi humihiling sa Diyos na gumawa ng isang bagay; sa halip, ipinatutupad nito ang awtoridad ng Diyos at inaaplay ang awtoridad na ito upang harapin ang mga suliranin at mga bagay na dapat maalis—b. 23.
  2. Ang panalangin na may awtoridad ay hindi ang paghiling sa Diyos nang tuwiran; sa halip, ito ay ang pagtuos sa mga suliranin sa pamamagitan ng tuwirang pag-aaplay ng awtoridad ng Diyos—Exo. 14:15-27.
  3. Ang pinakamahalagang gawain ng mga mandaraig ay ang dalhin ang awtoridad ng trono sa lupa; kung ninanais nating maging isang mandaraig, kailangan nating matutong manalangin nang may awtoridad at magsalita sa bundok—Apoc. 11:15; 12:10.
- D. Kapag nanalangin ang ekklesia nang may awtoridad, napamumunuan nito ang Hades—Mat. 16:18:
  1. Ang ekklesia ay may awtoridad na pamunuan ang bawat makasatanas na bagay.
  2. Dapat supilin ng ekklesia ang lahat ng aktibidad ng masasamang espiritu sa pamamagitan ng panalangin at dapat ipatupad ang kapamahalaan sa pamamagitan ng panalangin—Luc. 10:17-19; Mat. 18:18.
- E. Kung nais nating manalangin ng panalangin ng awtoridad, dapat na tayo muna mismo ay magpasailalim sa awtoridad ng Diyos; malibang magpasailalim tayo sa awtoridad ng Diyos patungkol sa Kanyang posisyon at magpasailalim sa Kanyang awtoridad sa ating pang-araw-araw na buhay at sa lahat ng praktikal na bagay, hindi tayo makapanalangin nang may awtoridad—Isa. 45:11; 1 Ped. 5:6; Apoc. 22:1.
- F. Taglay ng panalangin ng awtoridad ang langit bilang pinagmumulan nito at ang lupa bilang patutunguhan nito—A. A. 4:8; 6:10; Efe. 1:22-23; 2:6; 6:18:
  1. Ang panalangin na may awtoridad ay ipinapanalangin mula sa langit patungo sa lupa; nagsisimula ito sa isang makalangit na posisyon at bumababa mula sa langit tungo sa lupa—2:6.
  2. Ang manalangin pababa ay ang tumayo sa posisyon na ibinigay sa atin ni Kristo sa sangkalangitan, ang utusan si Satanas nang may awtoridad at tanggihan ang lahat ng kanyang gawa, at ang iproklama nang may awtoridad na ang lahat ng utos ng Diyos ay dapat maisakatuparan—Mat. 6:9-10.
- G. Ang posisyon ng panalangin ay ang pag-akyat sa langit, at ang awtoridad ng panalangin ay ang pag-akyat sa langit din; ang lahat ng panalangin na nasa pag-akyat sa langit ay mga panalangin ng awtoridad—Efe. 2:6; 1:22-23:

1. Ang panalangin ng awtoridad ay ang panalangin ng isang tao na may kakayahang magbigay ng mga utos sa pamamagitan ng pagtayo sa posisyon ng pag-akyat sa langit—Isa. 45:11.
  2. Kung tayo ay nasa posisyon ng pag-akyat sa langit, ang ating panalangin ay magiging katumbas ng administrasyon ng Diyos; ito ay magiging ang pagpapatupad ng Kanyang mga utos—Apoc. 8:3-5.
- H. Kapag dumating tayo sa punto na taglay na natin ang makalangit na posisyon at makalangit na awtoridad at sa gayon ay makapagsasalita tayo ng mga panalangin may awtoridad, tayo ay nasa trono, naghaharing kasama ang Panginoon—Efe. 2:5-6; Apoc. 3:21; cf. Ezek. 1:26:
1. Sa panahong ito, ang ating panalangin ay hindi lamang isang panalangin na may awtoridad bagkus isang naghaharing panalangin din, at ang ating panalangin ay nagiging administrasyon ng Diyos, ang pagpapatupad ng pamumuno ng Diyos—Roma 5:17, 21; Mat. 18:18; Apoc. 8:3-5.
  2. Kung handa tayong matuto, tayo ay makararating sa isang kalagayan na makapagsasalita tayo ng gayong mga panalangin para sa pagsasakatuparan ng walang hanggang layunin ng Diyos—Efe. 1:10-11; 3:9-11.